

Službeni list

Europske unije

C 112

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

26. ožujka 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 112/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 112/02 Spojeni predmeti C-360/15 i C-31/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 30. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Nizozemska) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort protiv X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV protiv Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Usluge na unutarnjem tržištu — Direktiva 2006/123/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 2. točka (c) — Isključenje elektroničkih komunikacijskih usluga i mreža — Članak 4. točka 1. — Pojam „usluga” — Maloprodaja proizvoda — Poglavlje III. — Sloboda poslovnog nastana za pružatelje usluga — Primjenjivost u potpuno unutarnjim situacijama — Članak 15. — Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti — Teritorijalno ograničenje — Prostorni plan kojim se zabranjuje djelatnost maloprodaje neglomaznih proizvoda u geografskim zonama koje se nalaze izvan središta grada — Zaštita urbanog okoliša — Ovlaštenje u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga — Direktiva 2002/20/EZ — Novčane naknade povezane s pravima instalacije opreme za javnu elektroničku komunikacijsku mrežu) 2

2018/C 112/03 Predmet C-261/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijenama koji utječe na konačnu cijenu usluga) 3

HR

2018/C 112/04	Predmet C-263/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Schenker Ltd protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluge)	3
2018/C 112/05	Predmet C-264/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluga)	4
2018/C 112/06	Predmet C-271/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluga)	4
2018/C 112/07	Predmet C-106/17: Presuda Suda (osmo vijeće) od 31. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Szczecinie – Poljska) – Paweł Hofsoe protiv LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 11. stavak 1. točka (b) i članak 13. stavak 2. — Nadležnost u predmetima osiguranja — Područje primjene ratione personae — Pojam „oštećena stranka” — Profesionalni subjekt u sektoru osiguranja — Isključenost)	5
2018/C 112/08	Predmet C-625/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG	5
2018/C 112/09	Predmet C-641/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Finanzgericht München (Njemačka) – College Pension Plan of British Columbia protiv Finanzamt München III . . .	6
2018/C 112/10	Predmet C-645/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2017. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland protiv Aylin Wüst, Petera Wüsta	7
2018/C 112/11	Predmet C-649/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Predmet C-666/17 P: Žalba koju je AlzChem AG podnio 27. studenoga 2017. protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 7. rujna 2017. u predmetu T-451/15: AlzChem AG protiv Komisije	8
2018/C 112/13	Predmet C-673/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Planet49 GmbH protiv Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Predmet C-681/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – slewo // schlafen leben wohnen GmbH protiv Sasche Ledowskog	10
2018/C 112/15	Predmet C-682/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2017. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – ExxonMobil Production Deutschland GmbH protiv Savezne Republike Njemačke	11
2018/C 112/16	Predmet C-688/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2017. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Bayer Pharma AG protiv Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Predmet C-690/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2017. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – ÖKO-Test Verlag GmbH protiv Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG . . .	13
2018/C 112/18	Predmet C-691/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2017. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – PORR Építési Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Predmet C-697/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Telecom Italia SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Predmet C-702/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Unareti SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico i dr.	15
2018/C 112/21	Predmet C-709/17 P: Žalba koju je 18. prosinca 2017. Europska komisija podnijela protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 10. listopada 2017. u predmetu T-435/15:Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd. protiv Europske komisije	16
2018/C 112/22	Predmet C-710/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa protiv Comune di Tarvisio . . .	16
2018/C 112/23	Predmet C-712/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2017. uputila Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italija) – EN.SA. Srl protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Predmet C-715/17: Tužba podnesena 21. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Republike Poljske	18
2018/C 112/25	Predmet C-718/17: Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Mađarske . . .	19
2018/C 112/26	Predmet C-719/17: Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Češke Republike	19
2018/C 112/27	Predmet C-728/17 P: Žalba koju je 24. prosinca 2017. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. listopada 2017. u predmetu T-572/16, Brouillard protiv Komisije .	20
2018/C 112/28	Predmet C-25/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2018. uputio Okržen sad Blagoevgrad (Bugarska) – Bryan Andrew Ker protiv Pavla Postnova, Natalije Postnove	21
2018/C 112/29	Predmet C-33/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2018. uputio Cour du travail de Liège (Belgija) – V protiv Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrité ASBL	22
2018/C 112/30	Predmet C-37/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2018. uputio Cour de cassation (Francuska) – Vueling Airlines SA protiv Jean-Luca Poignanta	23
2018/C 112/31	Predmet C-43/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2018. uputio Conseil d'État (Belgija) – Compagnie d'entreprises CFE SA protiv Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Predmet C-51/18: Tužba podnesena 29. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije	25
2018/C 112/33	Predmet C-61/18: Tužba podnesena 31. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Bugarske	25
2018/C 112/34	Predmet C-76/18: Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije	26

2018/C 112/35	Predmet C-77/18: Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije	27
2018/C 112/36	Predmet C-79/18: Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije	28
Opći sud		
2018/C 112/37	Predmet T-74/16: Presuda Općeg suda od 8. veljače 2018. – POA protiv Komisije „Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na zahtjev za registraciju naziva u skladu s Uredbom (EU) br. 1151/2012 — Dokumenti koji potječu iz Komisije — Dokumenti koji potječu iz države članice — Članak 4. stavak 5. Uredbe br. 1049/2001 — Odbijanje pristupa — Obveza obrazlaganja — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu procesa odlučivanja — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka — Opseg nadzora koji provode institucija i sud Unije u pogledu razloga za prigovor na koje se pozvala država članica”	29
2018/C 112/38	Predmet T-879/16: Presuda Općeg suda od 8. veljače 2018. – Sony Interactive Entertainment Europe Ltd protiv EUIPO-a – Marpefa (Vieta) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije Vieta — Stvarna uporaba žiga — Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku — Članak 65. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 72. stavak 6. Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravomoćnost”)	30
2018/C 112/39	Predmet T-118/17: Presuda Općeg suda od 8. veljače 2018. – Institute for Direct Democracy in Europe protiv Parlamenta („Pravo institucija — Europski parlament — Odluka kojom se političkoj zakladi dodjeljuju bespovratna sredstva za 2017. i predviđa prethodno financiranje od 33 % maksimalnog iznosa bespovratnih sredstava i obveza pribavljanja bankarske garancije za prethodno financiranje — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Dopuštenost — Obveza nepristranosti — Prava obrane — Financijska uredba — Pravila za primjenu Financijske uredbe — Uredba (EZ) br. 2004/2003 — Proporcionalnost”)	30
2018/C 112/40	Predmet T-759/16: Rješenje Općeg suda od 23. siječnja 2018. – Campailla protiv Europske unije („Tužba za naknadu štete — Pravo institucija — Odgovornost Europske unije — Odluke koje su donijeli Opći sud i Sud — Tužba koju je Opći sud odbacio kao nedopuštenu — Žalba odbačena kao nedopuštena zbog nezastupanja — Očito nedopuštena tužba”)	31
2018/C 112/41	Predmet T-265/17: Rješenje Općeg suda od 1. veljače 2018. – ExpressVPN protiv EUIPO-a (EXPRESSVPN) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig EXPRESSVPN — Apsolutni razlog za odbijanje — Zahtjev za preinaku — Jedini tužbeni zahtjev — Nedopuštenost”)	32
2018/C 112/42	Predmet T-14/18: Tužba podnesena 16. siječnja 2018. – Grčka protiv Komisije	32
2018/C 112/43	Predmet T-19/18: Tužba podnesena 19. siječnja 2018. – Republika Litva protiv Europske komisije	33
2018/C 112/44	Predmet T-20/18: Tužba podnesena 17. siječnja 2018. – CV protiv Komisije	34
2018/C 112/45	Predmet T-26/18: Tužba podnesena 19. siječnja 2018. – Francuska protiv Komisije	35
2018/C 112/46	Predmet T-29/18: Tužba podnesena 19. siječnja 2018. – Planet protiv Komisije	36
2018/C 112/47	Predmet T-31/18: Tužba podnesena 20. siječnja 2018. – Izuzquiza i Semsrott protiv Frontex-a	36
2018/C 112/48	Predmet T-33/18: Tužba podnesena 23. siječnja 2018. – Pracsis i Conceptexpo Project protiv Komisije i EACEA-e	37
2018/C 112/49	Predmet T-39/18: Tužba podnesena 25. siječnja 2018. – VF protiv ESB-a	38

2018/C 112/50	Predmet T-52/18: Tužba podnesena 30. siječnja 2018. – Teollisuuden Voima protiv Komisije	39
2018/C 112/51	Predmet T-53/18: Tužba podnesena 31. siječnja 2018. – Njemačka protiv Komisije	40
2018/C 112/52	Predmet T-58/18: Tužba podnesena 2. veljače 2018. – Mahr protiv EUIPO-a – Especialidades Vira (Xocolat)	41
2018/C 112/53	Predmet T-59/18: Tužba podnesena 5. veljače 2018. – Endoceutics protiv EUIPO-a – Merck (FEMIVIA)	42
2018/C 112/54	Predmet T-67/18: Tužba podnesena 5. veljače 2018. – Probelte. protiv Komisije	42
2018/C 112/55	Predmet T-68/18: Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Fränkischer Weinbauverband protiv EUIPO-a (oblik boce)	44
2018/C 112/56	Predmet T-69/18: Tužba podnesena 5. veljače 2018. – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe i CarePool Hannover protiv Komisije	44
2018/C 112/57	Predmet T-70/18: Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Sonova Holding protiv EUIPO-a (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Predmet T-71/18: Tužba podnesena 8. veljače 2018. – Italija protiv Komisije	45
2018/C 112/59	Predmet T-74/18: Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Visi/one protiv EUIPO-a – EasyFix (informativne ploče za vozila)	47
2018/C 112/60	Predmet T-75/18: Tužba podnesena 6. veljače 2018. – MPM-Quality protiv EUIPO-a – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Predmet T-78/18: Tužba podnesena 9. veljače 2018. – AB Mauri Italy protiv EUIPO-a – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2018/C 112/01)***Posljednja objava**

SL C 104, 19.3.2018.

Prethodne objave

SL C 94, 12.3.2018.

SL C 83, 5.3.2018.

SL C 72, 26.2.2018.

SL C 63, 19.2.2018.

SL C 52, 12.2.2018.

SL C 42, 5.2.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 30. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Nizozemska) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort protiv X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV protiv Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Spojeni predmeti C-360/15 i C-31/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usluge na unutarnjem tržištu — Direktiva 2006/123/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 2. točka (c) — Isključenje elektroničkih komunikacijskih usluga i mreža — Članak 4. točka 1. — Pojam „usluga” — Maloprodaja proizvoda — Poglavlje III. — Sloboda poslovnog nastana za pružatelje usluga — Primjenjivost u potpuno unutarnjim situacijama — Članak 15. — Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti — Teritorijalno ograničenje — Prostorni plan kojim se zabranjuje djelatnost maloprodaje neglomaznih proizvoda u geografskim zonama koje se nalaze izvan središta grada — Zaštita urbanog okoliša — Ovlaštenje u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga — Direktiva 2002/20/EZ — Novčane naknade povezane s pravima instalacije opreme za javnu elektroničku komunikacijsku mrežu)

(2018/C 112/02)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

Tuženik: X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Izreka

1. Članak 2. stavak 2. točka (c) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na pristojbe za koje je nastanak obveze plaćanja povezan s pravima poduzeća ovlaštenih za pružanje elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga da instaliraju kabele za javnu elektroničku komunikacijsku mrežu.
2. Članak 4. točku 1. Direktive 2006/123 treba tumačiti na način da djelatnost maloprodaje proizvoda predstavlja „uslugu” za potrebe primjene te direktive.
3. Odredbe poglavlja III. Direktive 2006/123 o slobodi poslovnog nastana za pružatelje usluga treba tumačiti na način da se primjenjuju i na situaciju u kojoj su svi relevantni elementi ograničeni na samo jednu državu članicu.

4. Članak 15. stavak 1. Direktive 2006/123 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da pravila iz prostornog plana općine zabranjuju djelatnost maloprodaje neglomaznih proizvoda u geografskim zonama koje se nalaze izvan gradskog središta te općine, pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 15. stavka 3. te direktive, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 346, 19. 10. 2015.
SL L 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluga)

(2018/C 112/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (zastupnici: U. Denzel, C. von Köckritz i C. Klöppner, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Dawes, H. Leupold i G. Meessen, agenti)

Izreka

1) Žalba se odbija.

1) Društvima Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd [Uxbridge (Ujedinjena Kraljevina)], Kühne + Nagel Ltd [Šangaj (Kina)] i Kühne + Nagel Ltd [Hong Kong (Kina)] nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 251 od 11. 7. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Schenker Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluge)

(2018/C 112/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Schenker Ltd (zastupnici: F. Montag i M. Eisenbarth, *Rechtsanwälte*, F. Hoseinian, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Dawes, H. Leupold i G. Meessen, agenti)

Izreka

1) Žalba se odbija.

2) Društvu Schenker Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-264/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluga)

(2018/C 112/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (zastupnici: F. Montag i M. Eisenbarth, Rechtsanwälte), F. Hoseinian, advokat)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Dawes, H. Leupold i G. Meessen, agenti)

Izreka

1) Žalba se odbija.

2) Društvima Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd i Schenker International (H.K.) Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 243 od 4. 7. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. veljače 2018. – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-271/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Određivanje cijene — Usluge međunarodnog zračnog prijevoza — Sporazum o cijeni koji utječe na konačnu cijenu usluga)

(2018/C 112/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (zastupnici: S. Mobley, A. Stratakis i A. Gamble, solicitors)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka, G. Meessen i P.J.O. Van Nuffel, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvima Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG i Panalpina China Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 31. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Szczecinie – Poljska) – Paweł Hofsoe protiv LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Predmet C-106/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 11. stavak 1. točka (b) i članak 13. stavak 2. — Nadležnost u predmetima osiguranja — Područje primjene ratione personae — Pojam „oštećena stranka” — Profesionalni subjekt u sektoru osiguranja — Isključenost)

(2018/C 112/07)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Paweł Hofsoe

Tuženik: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Izreka

Članak 13. stavak 2. u vezi s člankom 11. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se on ne može primijeniti na fizičku osobu čija je profesionalna djelatnost, među ostalim, naplata tražbina s osnove naknade štete od osiguravatelja, koja se poziva na ugovor o ustupu tražbine sklopljen sa žrtvom prometne nezgode radi određivanja građanskopravne odgovornosti osiguravatelja osobe odgovorne za tu nezgodu, čije se sjedište nalazi u državi članici različitoj od one u kojoj ima prebivalište oštećenik, pred sudom te potonje države članice.

⁽¹⁾ SL C 202, 26. 6. 2017.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Predmet C-625/17)

(2018/C 112/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Druga stranka u postupku: Finanzamt Feldkirch

Prethodno pitanje

Protivi li se propis koji predviđa davanje na temelju ukupne bilance kreditnih institucija slobodi pružanja usluga u skladu s člankom 56. i sljedećim člancima UFEU-a i/ili slobodi kretanja kapitala i platnog prometa u skladu s člankom 63. UFEU-a, ako je kreditna institucija sa sjedištem u Austriji obvezna plaćati davanje za bankovne poslove s klijentima u ostatku Europske unije, dok to nije slučaj s kreditnom institucijom sa sjedištem u Austriji, koja takve poslove obavlja kao krajnje matično društvo grupe kreditnih institucija putem kreditne institucije koja pripada grupi čije je sjedište u ostatku Europske unije, a čiju bilancu zbog pripadnosti grupi treba konsolidirati s bilancom kreditne institucije koja ima ulogu krajnjeg matičnog društva, jer se davanje treba platiti na temelju nekonsolidirane ukupne bilance (koja nije uključena u konsolidirano financijsko izvješće)?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Finanzgericht München (Njemačka) – College Pension Plan of British Columbia protiv Finanzamt München III

(Predmet C-641/17)

(2018/C 112/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: College Pension Plan of British Columbia

Tuženik: Finanzamt München III

Prethodna pitanja

1. Protive li se slobodnom kretanju kapitala u skladu s člankom 63. stavkom 1. UFEU-a u vezi s člankom 65. UFEU-a propisi države članice na temelju kojih nerezidentna institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, koja je u pogledu svoje osnovne strukture usporediva s njemačkim mirovinskim fondom, ne ostvaruje izuzeće od poreza na prihod od kapitala za primljene dividende, dok odgovarajuće isplate dividendi rezidentnim mirovinskim fondovima ne dovode ili dovode samo do relativno malog povećanja obveze poreza na dobit jer u postupku razreza poreza imaju mogućnost smanjiti oporezivu dobit odbijanjem iznosa pričuva za obveze isplate mirovina i poništiti plaćeni porez na prihod od kapitala odbijanjem i povratom – ako je iznos poreza na dobit koji je potrebno platiti niži od iznosa koji se odbija?
2. U slučaju potvrđenog odgovora na prvo pitanje: je li ograničenje slobodnog kretanja kapitala člankom 32. stavkom 1. podstavkom 2. KStG-a u skladu s člankom 63. UFEU-a u vezi s člankom 64. stavkom 1. UFEU-a prema trećim zemljama dopušteno jer je povezano s pružanjem financijskih usluga?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2017. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland protiv Aylin Wüst, Petera Wüsta

(Predmet C-645/17)

(2018/C 112/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tuženik i žalitelj: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Tužitelji i druge stranke u žalbenom postupku: Aylin Wüst, Peter Wüst

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Vijeća od 11. veljače 2004. tumačiti na način da privremeno zatvaranje zračne luke zbog nezgode zrakoplova prilikom slijetanja predstavlja izvanrednu okolnost?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Vijeća od 11. veljače 2004. tumačiti na način da privremeno zatvaranje zračne luke predstavlja izvanrednu okolnost i kada je zrakoplov koji je doživio nezgodu pripadao floti zračnog prijevoznika koji se u pogledu kašnjenja leta uslijed zatvaranja zračne luke poziva na izvanrednu okolnost?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan:

Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Vijeća od 11. veljače 2004. tumačiti na način da je i u slučaju da je zrakoplov koji je doživio nezgodu pripadao zračnom prijevozniku koji se u pogledu kašnjenja leta uslijed zatvaranja zračne luke poziva na izvanrednu okolnost do kašnjenja u dolasku dužeg od 3 sata „došlo zbog” te izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, (SL 2004., L 46, str. 1.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Amazon EU Sàrl

(Predmet C-649/17)

(2018/C 112/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Druga stranka u revizijskom postupku: Amazon EU Sàrl

Prethodna pitanja

Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja o tumačenju članka 6. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača ⁽¹⁾:

1. Mogu li države članice donijeti odredbu – kao što je odredba članka 246.a stavka 1. podstavka 1. prve rečenice točke 2. EGBGB-a [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch; Zakon o uvođenju građanskog zakonika] – koja trgovca obvezuje da potrošaču u okviru sklapanja ugovora na daljinu, prije prihvaćanja ugovorne obveze, pruži svoj broj telefona [ne samo kad je dostupan, nego] uvijek?
2. Znači li [u njemačkoj jezičnoj verziji] članka 6. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/83/EU upotrijebljena riječ „gegebenenfalls” (kad su dostupni) da trgovac mora pružiti informacije samo putem komunikacijskih sredstava koje stvarno ima u svojem poduzeću, i dakle nije dužan osigurati priključak za telefon ili telefaks odnosno račun e-pošte, kada odluči da će u okviru poduzeća sklapati i ugovore na daljinu?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

Znači li [u njemačkoj jezičnoj verziji] članka 6. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/83/EU upotrijebljena riječ „gegebenenfalls”, (kad su dostupni) da su u poduzeću na raspolaganju samo komunikacijska sredstva koja trgovac stvarno upotrebljava za vezu s potrošačima u okviru sklapanja ugovora na daljinu ili su u poduzeću na raspolaganju i takva komunikacijska sredstva koja je trgovac dotad upotrebljavao za druge svrhe, primjerice za komunikaciju s drugim trgovcima ili državnim tijelima?

4. Je li popis komunikacijskih sredstava, telefon, telefaks i adresa e-pošte, naveden u članku 6. stavku 1. točki (c) Direktive 2011/83/EU iscrpan ili trgovac može upotrijebiti i druga komunikacijska sredstva, koja ondje nisu navedena – kao primjerice internet-chat ili sustav povratnih telefonskih poziva – ako se time osigurava brzo stupanje u vezu i učinkovita komunikacija?
5. Je li kod primjene načela transparentnosti iz članka 6. stavka 1. Direktive 2011/83/EU, u skladu s kojim trgovac potrošaču pruža informacije na jasan i razumljiv način putem komunikacijskih sredstava navedenih u članku 6. stavku 1. točki (c) Direktive 2011/83/EU, relevantno da se informacija pruži brzo i učinkovito?

⁽¹⁾ SL 2011., L 304, str. 64. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

Žalba koju je AlzChem AG podnio 27. studenoga 2017. protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 7. rujna 2017. u predmetu T-451/15: AlzChem AG protiv Komisije

(Predmet C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: AlzChem AG (zastupnici: A. Borsos, *avocat*, J. A. Guerrero Pérez, *abogado*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- tužbu proglašati dopuštenom i osnovanom;
- ukine presudu;
- poništi pobijanu odluku; i
- Komisiji naloži snošenje tužiteljevih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava i očita pogreška u ocjeni glede primjene opće pretpostavke u vezi s izuzećem koje se odnosi na zaštitu svrhe Unijinih istraga:
 - Komisijina pogreška koja se tiče prava glede primjene opće pretpostavke u vezi s izuzećem od zahtjeva za pristup konkretnim i utvrđenim postojećim dokumentima;
 - Komisijina pogreška koja se tiče prava glede zaštite svrhe istraga koje su u tijeku u vezi sa zahtjevom za pristup određenim i utvrđenim postojećim dokumentima;
 - Komisijina pogreška koja se tiče prava i očita pogreška u ocjeni glede procjene prevladavajućeg javnog interesa za osiguranje djelotvornog pravnog lijeka (članak 47. Povelje o temeljnim pravima); i
 - Komisijina pogreška koja se tiče prava glede primjene temeljnog prava pristupa dokumentima (članak 42. Povelje o temeljnim pravima).
2. Drugi žalbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja u vezi s odbijanjem pristupa dokumentima u verziji koja nije klasificirana oznakom tajnosti uvidom u njih u Komisijinim prostorijama.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Planet49 GmbH protiv Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Predmet C-673/17)

(2018/C 112/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Planet49 GmbH

Tuženik: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Prethodna pitanja

1. a) Je li riječ o valjanom pristanku u smislu članka 5. stavka 3. i članka 2. točke (f) Direktive 2002/58/EZ ⁽¹⁾ u vezi s člankom 2. točkom (h) Direktive 95/46/EZ ⁽²⁾ ako se unaprijed upisanom kvačicom na polju za odabir dopušta pohranjivanje podataka ili uspostavljanje pristupa već pohranjenim podacima na terminalnoj opremi korisnika koju korisnik mora maknuti za odbijanje pristanka?
- b) Postoji li razlika u primjeni članka 5. stavka 3. i članka 2. točke (f) Direktive 2002/58/EZ u vezi s člankom 2. točkom (h) Direktive 95/46/EZ ako su pohranjeni podaci ili podaci kojima se pristupilo osobni podaci?
- c) Je li u okolnostima navedenima u prethodnom pitanju 1.a) riječ o valjanoj privoli u smislu članka 6. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2016/679 ⁽³⁾?

2. Koje informacije davatelj usluga mora pružiti korisniku kako bi korisnik bio iscrpno i razumljivo obaviješten u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2002/58/EZ? Ubrajaju li se u te informacije i trajanje kolačića (cookies) i pitanje imaju li treći pristup kolačićima?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, str. 37.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.).
- ⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, str. 31.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).
- ⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
slewo // schlafen leben wohnen GmbH protiv Sasche Ledowskog**

(Predmet C-681/17)

(2018/C 112/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Revident: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Druga strana u postupku revizije: Sascha Ledowski

Prethodna pitanja

Sljedeća prethodna pitanja o tumačenju članka 16. točke (e) kao i – bude li potrebno – članka 6. stavka 1. točke (k) Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ upućuju se Sudu Europske unije na temelju članka 267. UFEU-a:

1. Treba li članak 16. točku (e) Direktive o pravima potrošača tumačiti na način da se u robu koja je tamo navedena, a koja radi zaštite zdravlja ili higijene nije pogodna za povrat, ubraja i roba (poput primjerice madraca) koja doduše pri pravilnoj uporabi može doći u izravan kontakt s ljudskim tijelom, ali koju poduzetnik uz pomoć odgovarajućih mjera (čišćenja) može učiniti ponovno prikladnom za prodaju?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:
 - a) Koje pretpostavke mora ispunjavati ambalaža robe da bi moglo biti riječi o zatvorenosti u smislu članka 16. točke (e) Direktive o pravima potrošača?

i
 - b) Treba li informacija koju trgovac u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (k) Direktive o pravima potrošača treba pružiti prije nego što ugovor postane obvezujuć biti pružena na način da se potrošača obavijesti konkretno u odnosu na predmet kupnje (u predmetnom slučaju: madrac) i činjenicu da je isti zatvoren, da će izgubiti pravo odustajanja ako ga otvori?

⁽¹⁾ SL 2011., L 304, str. 64. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2017. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) –
ExxonMobil Production Deutschland GmbH protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-682/17)

(2018/C 112/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Je li proizvođač električne energije u smislu članka 3. točke (u) Direktive 2003/87/EZ⁽¹⁾ (Direktiva o trgovanju emisijama) ono postrojenje koje proizvodi proizvod čija proizvodnja ne ulazi u djelatnosti navedene u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ (kao ovdje: proizvodnja sumpora) i u kojoj se istodobno prema Prilogu I. Direktivi o trgovanju emisijama obavlja djelatnost „izgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW” koja je podvrgnuta obvezi trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova, ako se u sporednoj jedinici tog postrojenja također proizvodi električna energija za postrojenje i jedan (mali) dio te električne energije predaje u javnu električnu mrežu uz naknadu?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Ako je postrojenje opisano u prvom pitanju proizvođač električne energije u smislu članka 3. točke (u) Direktive 2003/87/EZ, može li se tom postrojenju raspodijeliti emisijske jedinice za toplinu prema Odluci 2011/278/EU⁽²⁾ i kada toplina ispunjava uvjete iz članka 3. točke (c) Odluke 2011/278/EU, ali ne ulazi u kategorije navedene u članku 10.a stavku 1. trećem podstavku i stavicima 3. i 4. Direktive o trgovanju emisijama – toplinu od izgaranja otpadnih plinova radi proizvodnje električne energije, centralno grijanje i visokoučinkovitu kogeneraciju?

3. Ako nakon odgovora na prva dva prethodna pitanja u obzir dolazi raspodjela za toplinu proizvedenu u tužiteljevom postrojenju:

Je li u slučaju CO₂ ispuštenog u atmosferu u vezi s preradom zemnog plina (u obliku kiselog plina) u takozvanom Clausovu postupku izdvajanjem CO₂ koji se nalazi u zemnom plinu iz smjese plinova riječ o takvim emisijama koje u smislu članka 3. točke (h) prve rečenice Odluke Komisije 2011/278/EU nastaju zbog postupka navedenog u članku 3. točki (h) podtočki v.?

- (a) Mogu li u smislu članka 3. točke (h) prve rečenice Odluke Komisije 2011/278/EU emisije CO₂ „nastati” zbog postupka u slučaju kojeg se CO₂ koji se nalazi u sirovini fizički izdvaja iz smjese plinova i ispušta u atmosferu, a da uz to iz postupka koji se pri tome odvija ne nastaje dodatni ugljični dioksid, ili ta odredba kogentno propisuje da CO₂ ispušten u atmosferu prvi put nastane kao rezultat tog postupka?
- (b) „Koristi” li se sirovina koja sadrži ugljik u smislu članka 3. točke (h) podtočke v. Odluke Komisije 2011/278/EU, ako se prilikom tzv. Clausovog postupka prirodno nastali zemni plin koristi za proizvodnju sumpora i pri tome se u atmosferu ispušta ugljikov dioksid koji se nalazi u zemnome plinu, a da ugljikov dioksid koji se nalazi u zemnome plinu ne sudjeluje u kemijskoj reakciji do koje dolazi u postupku, ili pojam „korištenje” nužno pretpostavlja da ugljik sudjeluje u kemijskoj reakciji do koje dolazi odnosno čak da je za nju potreban?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje: prema kojoj se referentnoj vrijednosti odvija raspodjela besplatnih emisijskih jedinica, ako postrojenje koje je podvrgnuto obvezi trgovanja emisijskim jedinicama ispunjava i pretpostavke propisane za formiranje potpostrojenja s referentnom vrijednošću za toplinu i pretpostavke propisane za formiranje potpostrojenja s procesnim emisijama? Ima li pravo na raspodjelu s referentnom vrijednošću za toplinu prednost pred pravom na raspodjelu za procesne emisije ili pravo na raspodjelu za procesne emisije zbog načela specijalnosti ima prednost pred referentnom vrijednošću za toplinu i referentnom vrijednošću za gorivo?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, SL 2003., L 275, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽²⁾ 2011/278/EU: Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL 2011., L 130, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2017. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
Bayer Pharma AG protiv Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország
Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Predmet C-688/17)

(2018/C 112/16)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bayer Pharma AG

Tuženici: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. i Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Prethodna pitanja

1. Treba li izraz „osigura odgovarajuću naknadu” iz članka 9. stavka 7. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva tumačiti na način da države članice ⁽¹⁾ trebaju utvrditi materijalna pravna pravila u pogledu odgovornosti stranaka, kao i iznosa i načina naknade štete, na temelju kojih sudovi država članica mogu tužitelju naložiti da tuženiku osigura naknadu štete uzrokovane mjerama koje je sud naknadno ukinuo ili koje su naknadno prestale vrijediti zbog tužiteljeve radnje ili propusta ili ako je sud naknadno utvrdio da nije bilo povrede ili prijetnje povredom prava intelektualnog vlasništva?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje, protivi li se članku 9. stavku 7. te direktive propis države članice na temelju kojeg se na naknadu štete iz te odredbe direktive primjenjuju opća pravila države članice koja se odnose na građanskopravnu odgovornost i naknadu štete, a u skladu s kojima sud od tužitelja ne može zahtijevati naknadu štete uzrokovane privremenom mjerom koja je naknadno postala neosnovana zbog ništavosti patenta i koja je nastala jer tuženik nije postupao kako bi se općenito moglo očekivati u situaciji o kojoj je riječ, ili je za njezin nastanak iz navedenog razloga odgovoran tuženik, pod uvjetom da je tužitelj prilikom podnošenja zahtjeva za privremenu mjeru postupao kako bi se općenito moglo očekivati u takvoj situaciji?

⁽¹⁾ SL 2004., L 157, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2017. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – ÖKO-Test Verlag GmbH protiv Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG**

(Predmet C-690/17)

(2018/C 112/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ÖKO-Test Verlag GmbH

Tuženik: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li uporabu pojedinačnog žiga kojom se povređuju prava u smislu članka 9. stavka 1. druge rečenice točke (b) Uredbe Zajednice ⁽¹⁾/Uredbe o žigu Europske unije ⁽²⁾ ili članka 5. stavka 1. druge rečenice točke (a) Direktive o žigu ⁽³⁾ ako

- je pojedinačni žig istaknut na proizvodu za koji pojedinačni žig nije zaštićen,
- javnost isticanje pojedinačnog žiga treće strane shvaća kao takozvani testni žig, dakle u smislu da je proizvod proizvela i na tržište stavila treća strana koja se ne nalazi pod nadzorom nositelja žiga, ali je nositelj žiga proveo ispitivanja tog proizvoda u pogledu određenih svojstava i na osnovu toga ga ocijenio određenom ocjenom, zabilježenom na testnom žigu,
- je pojedinačni žig između ostalog registriran za „informiranje i savjetovanje potrošača pri izboru proizvoda i usluga, osobito uz primjenu rezultata testova i ispitivanja kao i ocjenama kvalitete”

U slučaju da Sud na prvo pitanje odgovori negativno:

Predstavlja li uporaba kojom se povređuju prava u smislu članka 9. stavka 1. druge rečenice točke (c) Uredbe o žigu Zajednice i članka 5. stavka 2. Direktive o pravu žiga ako

- je pojedinačni žig poznat samo kao testni žig opisan pod točkom 1., a
- pojedinačni žig kao testni žig rabi treća strana

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice, SL 2009., L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije SL 2017., L 154, str. 1.

⁽³⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima, SL 2008., L 299, str. 25. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2017. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Mađarska) – PORR Építési Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-691/17)

(2018/C 112/18)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PORR Építési Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive 2006/112/EZ ⁽¹⁾, a osobito načela proporcionalnosti, porezne neutralnosti i djelotvornosti, tumačiti na način da im se protivi praksa nacionalnog poreznog tijela koje, bez postojanja porezne utaje, prilikom obračuna poreza uskraćuje pravo na odbitak koje se može ostvarivati na temelju računa s izraženim PDV-om izdanog u skladu s općim poreznim sustavom, s obzirom na to da bi pravilno bilo za transakciju izdati račun u skladu sa sustavom prijenosa porezne obveze, pri čemu se prije uskraćivanja prava na odbitak
 - ne ispituje može li izdavatelj računa vratiti adresatu računa iznos PDV-a koji je greškom naplaćen, i
 - ne ispituje može li izdavatelj računa zakonito (unutar nacionalnog pravnog okvira) ispraviti račun i uskladiti ga s propisima i na taj način od poreznog tijela ishoditi povrat poreza koji je ovaj greškom platio?
2. Treba li odredbe Direktive 2006/112/EZ, a osobito načela proporcionalnosti, porezne neutralnosti i djelotvornosti, tumačiti na način da im se protivi praksa nacionalnog poreznog tijela koje, bez postojanja porezne utaje, prilikom obračuna poreza uskraćuje pravo na odbitak koje se može ostvarivati na temelju računa s izraženim PDV-om izdanog u skladu s općim poreznim sustavom, s obzirom na to da bi pravilno bilo za transakciju izdati račun u skladu sa sustavom prijenosa porezne obveze, i koje prilikom obračuna ne odluči da se adresatu računa vrati greškom plaćen porez, unatoč tome što je izdavatelj računa u javnu riznicu uplatio iznos PDV-a s računa?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Telecom Italia SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Predmet C-697/17)

(2018/C 112/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Telecom Italia SpA

Druge stranke postupka: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Prethodno pitanje

Treba li članak 28. stavak 2. prvu rečenicu Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime predviđa puna pravna i gospodarska istovjetnost prethodno odabranih subjekata i onih koji će podnijeti ponude tijekom ograničenog postupka i, konkretno, treba li tu odredbu tumačiti na način da se njome zabranjuje sklapanje sporazuma između holdinga koji nadziru dva prethodno odabrana subjekta, u razdoblju između prethodnog odabira i podnošenja ponuda, kada: (a) takav sporazum ima za cilj i posljedicu (*inter alia*) provedbu spajanja preuzimanjem koje je jedan od prethodno odabranih poduzetnika proveo nad drugim (štoviše, tu je radnju odobrila Europska komisija); (b) su učinci spajanja dovršeni nakon što je poduzetnik preuzimatelj podnio ponudu (zbog čega njegov sastav u trenutku podnošenja ponude nije različit u odnosu na njegov sastav u trenutku prethodnog odabira); (c) je poduzetnik koji je naknadno bio predmet preuzimanja (čiji sastav nije bio izmijenjen na posljednji dan roka za podnošenje ponuda) svejedno ocijenio da neće sudjelovati u ograničenom postupku, vjerojatno radi provedbe ugovornog programa, koji je određen sporazumom sklopljenim između holdinga.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, str. 65.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Unareti SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico i dr.

(Predmet C-702/17)

(2018/C 112/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unareti SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico – Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Prethodno pitanje

Posebno, zahtjeva se od Suda Europske unije da utvrdi protivi li se tim načelima gore navedeno nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa retroaktivna primjena kriterija za utvrđivanje visine naknade koju treba isplatiti bivšim koncesionarima, što utječe na postojeće poslovne odnose, ili je takva primjena opravdana, i s obzirom na načelo proporcionalnosti, zbog zahtjeva zaštite drugih javnih interesa od europskog značaja, koji se odnose na zahtjev da se omogućí bolja zaštita tržišnog natjecanja tako da se osigura bolja zaštita korisnika usluge, koji bi mogli posredno pretrpjeti posljedice eventualnog povećanja iznosa koji treba platiti bivšim koncesionarima.

Žalba koju je 18. prosinca 2017. Europska komisija podnijela protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 10. listopada 2017. u predmetu T-435/15:Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd. protiv Europske komisije

(Predmet C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França, agenti)

Druge stranke u postupku: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 10. listopada 2017. u predmetu T-435/15 Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Komisija, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i tužitelju naloži snošenje troškova;

ili, podredno,

— vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba koju je Komisija podnijela odnosi se na presudu Općeg suda od 10. listopada 2017. u predmetu T-435/15. Opći sud je u toj presudi, u dijelu koji se odnosi na društvo Kolachi Raj, poništio Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2015/776 ⁽¹⁾ od 18. svibnja 2015. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EU) br. 502/2013 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Kambodže, Pakistana i s Filipina, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Kambodže, Pakistana i s Filipina ili nemaju.

U prilog svojoj žalbi Komisija ističe jedan žalbeni razlog.

Komisija smatra da je Opći sud pogrešno protumačio članak 13. stavak 2. točku (b) Osnovne antidampinške uredbe. Kao prvo, Opći sud je u pobijanoj presudi pravila o podrijetlu pogrešno unio u primjenu članka 13. Osnovne uredbe i u tumačenje izraza „iz” korištenog u njezinu članku 13. stavku 2. točki (b). Kao drugo, Opći sud je pogrešno ograničio vrstu dokaza koju Komisija može koristiti za dokazivanje da dijelovi dolaze „iz” zemlje na koju se primjenjuju antidampinške mjere. Komisija smatra da tumačenje Općeg suda nije u skladu s tekstom, kontekstom i svrhom članka 13. Osnovne uredbe ni sudskom praksom Suda o mjerama za sprečavanje izbjegavanja mjera.

⁽¹⁾ SL 2015., L 122, str. 4.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa protiv Comune di Tarvisio

(Predmet C-710/17)

(2018/C 112/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Druga stranka u postupku: Comune di Tarvisio

Prethodno pitanje

Je li u skladu s člankom 48. Direktive 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004.⁽¹⁾, odredba poput one iz članka 53. stavka 3. Zakonodavnog dekreta br. 163 od 16. travnja 2006., koja dopušta sudjelovanje društva s „imenovanim” projektantom koji se, s obzirom na to da nije ponuditelj, ne može oslanjati na sposobnosti drugih subjekata?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2017. uputila Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italija) – EN.SA. Srl protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Predmet C-712/17)

(2018/C 112/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EN.SA. Srl

Tuženik: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Prethodno pitanje

U slučaju kada transakcijama, koje se smatraju nepostojećim, nije nanescena šteta državnoj blagajni i kada njima porezni obveznik nije stekao nikakvu poreznu prednost, je li nacionalni propis, koji proizlazi iz primjene članka 19. (Odbitak) i članka 21. stavka 7. (Iskazivanje transakcija u računima) Uredbe predsjednika Republike br. 633 od 26. listopada 1972. i članka 6. stavka 6. Zakonodavne uredbe br. 471 od 18. prosinca 1997. (Povreda obveze dokumentiranja, registriranja i utvrđenja transakcija), u skladu s načelima Zajednice koje je razvio Sud Europske unije u području PDV-a, s obzirom na to da istovremena primjena odredbi dovodi do:

- a) ponavljajuće ili višestruke nemogućnosti odbijanja poreza koji je prilikom kupnje platio stjecatelj za svaku osporenu transakciju koja se odnosi na isti predmet i istu pravnu osnovicu;
- b) primjene i plaćanja poreza od strane ustupitelja (te do prekluzije ostvarenja povrata preplaćenih iznosa) za odgovarajuće spekulativne transakcije prodaje koje se također smatraju nepostojećima;
- c) primjene sankcije u visini poreza na kupnju robe za koji se smatra da se ne može odbiti?

Tužba podnesena 21. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Republike Poljske**(Predmet C-715/17)**

(2018/C 112/24)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska povrijedila svoje obveze iz članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1523 i članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1601, i, slijedom toga, i ostale svoje obveze iz članka 5. stavaka 4. do 11. obiju navedenih odluka koje se odnose na premještanje, na način da nije u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, navodila broj podnositelja zahtjeva koji se nakon 16. ožujka 2016. mogu brzo premjestiti na njezino državno područje;
- Republici Poljskoj naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Privremeni sustav premještanja u izvanrednim situacijama je uveden dvjema odlukama Vijeća donesenima u rujnu 2015., i to Odlukom Vijeća (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾ i Odlukom Vijeća (EU) 2015/1601 ⁽²⁾, kojima su se države članice obvezale iz Italije i Grčke premjestiti osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita.

Odluke Vijeća obvezuju države članice svaka tri mjeseca ponuditi mjesta za eventualno premještanje, kako bi osigurale učinkovito i uredno premještanje. Iako su gotovo sve preostale države članice poduzele korake da ispune svoje obveze u vezi s premještanjem, Poljska nije provela niti jedno premještanje niti je od prosinca 2015. predložila nijedno mjesto prikladno za premještanje.

Dana 16. lipnja 2017. Komisija je protiv Poljske pokrenula postupak zbog povrede Ugovora.

Budući da je Komisija odgovor ove države članice smatrala nezadovoljavajućim, odlučila je pokrenuti sljedeću fazu postupka zbog povrede Ugovora, te je 26. srpnja 2017. Republici Poljskoj uputila obrazloženo mišljenje.

Komisija je i odgovor na obrazloženo mišljenje smatrala nezadovoljavajućim, te je stoga odlučila protiv Republike Poljske podnijeti tužbu pred Sudom Europske unije zbog povrede njezinih obveza u vezi s premještanjem.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2015/1523 od 14. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (SL L 239, str. 146.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (SL L 248, str. 80.).

Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Mađarske**(Predmet C-718/17)**

(2018/C 112/25)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: A. Tokár i G. Wils, agenti)*Tuženik:* Mađarska**Tužbeni zahtjev**

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi kako Mađarska – time što u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, nije priopćavala broj podnositelja zahtjeva koje može brzo premjestiti na svoje državno područje – nije ispunila obveze koje proizlaze iz članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1601 i, slijedom toga, nije ispunila ni svoje ostale obveze u području premještanja propisane člankom 5. stavcima 4. do 11. iste odluke i da
- Mađarskoj naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluke koje je Vijeće donijelo u rujnu 2015., to jest Odluka Vijeća (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾ i Odluka Vijeća (EU) 2015/1601 ⁽²⁾, uspostavile su sustav privremenog i iznimnog premještanja u sklopu kojeg su države članice preuzele obvezu premještanja osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita, s državnog područja Italije i Grčke.

Odluke Vijeća obvezivale su države članice da u svakom kvartalu ponude mjesta za smještaj podnositelja zahtjeva koji se mogu premjestiti, što je jamčilo brzu i organiziranu provedbu postupka premještanja. Iako su gotovo sve države članice premjestile podnositelje zahtjeva i preuzele obveze u tom području, Mađarska od početka sustava premještanja nije usvojila nikakve mjere.

Komisija je 16. lipnja 2017. protiv Mađarske pokrenula postupak zbog povrede obveze u pogledu Odluke Vijeća (EU) 2015/1601.

Smatrajući da odgovor Mađarske nije zadovoljavajući, Komisija je započela sa sljedećom fazom postupka zbog povrede obveze te joj je 26. srpnja 2017. uputila obrazloženo mišljenje.

Budući da je i odgovor na obrazloženo mišljenje smatrala nezadovoljavajućim, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom radi utvrđenja da Mađarska nije ispunila obveze koje ima u području premještanja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2015/1523 od 14. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (SL 2015., L 239, str. 146.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (SL 2015., L 248, str. 80.)

Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Češke Republike**(Predmet C-719/17)**

(2018/C 112/26)

*Jezik postupka: češki***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: Z. Malůšková i G. Wils, u svojstvu agenata)*Tuženik:* Češka Republika

Tužbeni zahtjev

1. utvrđenje da je, time što u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, nije navela relevantan broj podnositelja zahtjeva koji se mogu brzo premjestiti na njezino državno područje, Češka Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1523 od 14. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke ⁽¹⁾ i članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke ⁽²⁾ i stoga i druge obveze koje se odnose na premještanje propisane člankom 5. stavcima 4. do 11. tih dviju odluka Vijeća;
2. nalaganje Češkoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U rujnu 2015. Vijeće je donijelo privremeni program hitnog premještanja dvjema odlukama, to jest Odlukom (EU) 2015/1523 i Odlukom (EU) 2015/1601, na temelju kojih su države članice preuzele obvezu da iz Italije i Grčke premjeste osobe koje očitito trebaju međunarodnu zaštitu.

Odluke Vijeća državama članicama nameću obvezu da svaka tri mjeseca ponude slobodna mjesta za premještanje, kako bi osigurale brzi i redoviti postupak premještanja. Dok su gotovo sve države provodile premještanja i prihvaćale obveze u tom području, Češka Republika nije provela ni jedno premještanje od kolovoza 2016., te sada više od godine dana nije ponudila nikakva nova mjesta.

Komisija je 15. lipnja 2017. pokrenula postupak zbog povrede obveza protiv Češke Republike.

Odgovor Češke Republike nije smatran zadovoljavajućim i Komisija je stoga odlučila poduzeti slijedeći korak u postupku, to jest izdati obrazloženo mišljenje 26. srpnja 2017.

Odgovor na obrazloženo mišljenje nije smatran zadovoljavajućim i Komisija je stoga odlučila podnijeti tužbu protiv Češke Republike Sudu Europske unije zbog povrede obveza vezanih uz premještanje.

⁽¹⁾ SL 2015., L 239, str. 146.

⁽²⁾ SL 2015., L 248, str. 80.

**Žalba koju je 24. prosinca 2017. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće)
od 13. listopada 2017. u predmetu T-572/16, Brouillard protiv Komisije**

(Predmet C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Mihajlova, G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: Alain Laurent Brouillard

Zahtjevi

- ukinuti presudu Općeg suda od 13. listopada 2017., Brouillard/Komisija (T-572/16);
- odbiti prvostupanjsku tužbu;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i iskrivljavanju. Taj žalbeni razlog sastoji se od tri dijela i odnosi se na točke 36., 39., 43. do 56. te 62. i 63. pobijane presude.

Komisija prvim dijelom tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju obavijesti o natječaju. U točkama 36., 45., 47.-56. pobijane presude pogrešno je, s jedne strane, smatrao da se pridjev „puno” korišten u izrazu „puno pravno obrazovanje” iz obavijesti o natječaju nije odnosio na sadržaj zahtijevane diplome i, s druge strane, da se riječ „odgovara” sadržana u izrazu „diploma koja odgovara barem tituli magistra” nije odnosila na diplomu, već na obrazovanje. Isto tako, Komisija smatra da kontekstualno i teleološko tumačenje ni na koji način ne podupiru zaključke Općeg suda, jer se uvjeti za sudjelovanje u natječaju moraju tumačiti s obzirom na opis zadataka slobodnih radnih mjesta, koji su, u skladu s Prilogom I. obavijesti o natječaju, bili poslovi prevodnja koje obavljaju „visokokvalificirani pravnici”.

Komisija drugim dijelom ističe pogrešku koja se tiče prava počinjenu u tumačenju članka 5. stavka 3. točaka (c) i (i) Pravilnika iz točaka 46.-49. i 52.-53. pobijane presude. Komisija smatra da ta odredba Pravilnika nema nikakav značaj za postupke zapošljavanja i, štoviše, ne sprečava da uprava, prilikom utvrđivanja sadržaja obavijesti o natječaju, predvidi uvjete sudjelovanja koji su stroži od kriterija predviđenih tom odredbom. Suprotno stajalištu Općeg suda, obavijest o natječaju ne može se tumačiti s obzirom na tu odredbu Pravilnika.

Komisija se trećim dijelom poziva na iskrivljavanje sadržaja strukovne magistarske diplome Sveučilišta u Poitiersu i tužiteljeve prijave u prvostupanjskom postupku. Komisija smatra da iz ta dva dokaza očito proizlazi da tužitelj nije imao diplomu kojom se potvrđuje da je magistar prava drugostupnik nakon završetka petogodišnjeg studija, a koja je zahtijevana obaviješću o natječaju. Utvrđenja Općeg suda iz točaka 39. i 43.-44., 52.-54. pobijane presude stoga su pogrešna.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava počinjenoj u tumačenju pravila koja uređuju ograničenje ovlasti povjerenstva za odabir prilikom provjere postojanja kandidatove diplome. Tim drugim žalbenim razlogom koji se odnosi na točke 37., 52. i 54.-56. pobijane presude nastoji se osporiti obrazloženje Općeg suda prema kojem je povjerenstvo za odabir trebalo prihvatiti tužiteljevu diplomu iz prvostupanjskog postupka samo na temelju odredbi nacionalnog prava koje uređuju izdavanje diploma.

Treći žalbeni razlog koji se odnosi na točke 39., 44., 47.-48., 52., 57.-61. pobijane presude temelji se na povredi obveze obrazlaganja u dijelu u kojem Opći sud nije dostatno naveo na temelju kojih je elemenata spisa tužitelj u prvostupanjskom postupku imao diplomu kojom je ispunjavao uvjet zahtijevan obaviješću o natječaju. Usto, Opći sud proturječi sam sebi time što je, iako je tvrdio da su puno pravno obrazovanje i diploma završenog sveučilišnog studija dva različita zahtjeva, utvrdio postojanje diplome, a da nije naveo za koji je dokaz moguće smatrati da utvrđuje postojanje punog pravnog obrazovanja. Naposljetku, Opći sud nije dostatno objasnio zbog kojeg razloga je u presudi u predmetu T-420/13, koja je postala pravomoćna, uprava Suda odbila tužiteljevu diplomu u postupku nabave „freelance” prevoditeljskih usluga, dok se tom istom diplomom sada dokazuje da se taj isti tužitelj može imenovati karijernim pravnikom-lingvistom u sudskim prevoditeljskim službama.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2018. uputio Okržen sad Blagoevgrad (Bugarska) – Bryan Andrew Ker protiv Pavla Postnova, Natalije Postnove

(Predmet C-25/18)

(2018/C 112/28)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Okržen sad Blagoevgrad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Bryan Andrew Ker

Druge stranke u postupku: Pavlo Postnov, Natalija Postnova

Prethodna pitanja

1. Jesu li odluke pravnih zajednica bez pravne osobnosti, koje nastaju po sili zakona zbog posebnog posjedovanja prava, koje se donose većinom njihovih članova, ali obvezuju sve, pa i one koji nisu glasovali, osnova „ugovorne obveze” u pogledu određivanja međunarodne nadležnosti u skladu s člankom 7. točkom 1. podtočkom (a) Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: treba li na te odluke primijeniti pravila o određivanju mjerodavnog prava za ugovorne odnose iz Uredbe (EZ) br. 593/2008 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I)?
3. U slučaju negativnog odgovora na prvo i drugo pitanje: treba li na takve odluke primijeniti odredbe Uredbe (EZ) br. 864/2007 ⁽³⁾ od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II) i koja je od izvanugovornih pravnih osnova navedenih u uredbi primjenjiva u ovom slučaju?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo pitanje: treba li odluke zajednica bez pravne osobnosti o izdacima za održavanje zgrade smatrati „ugovorom o pružanju usluga” u smislu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) ili ugovorom koji se odnosi na „stvarno pravo” ili „pravo najma ili zakupa” u smislu članka 4. stavka 1. točke (c) te uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL 2008., L 177, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109. i ispravak SL 2015., L 66, str. 22.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II) (SL 2007., L 199, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2018. uputio Cour du travail de Liège (Belgija) – V protiv Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

(Predmet C-33/18)

(2018/C 112/29)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: V

Druge stranke u postupku: Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 87. stavak 8. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti ⁽¹⁾ tumačiti na način da osoba koja je prije 1. svibnja 2010. počela obavljati djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu i djelatnost u svojstvu samozaposlene osobe u Belgiji, mora, kako bi podlijegala zakonodavstvu primjenjivom na temelju Uredbe 883/2004, podnijeti izričit zahtjev u tom smislu, čak i ako nije podlijegala obvezi plaćanja u Belgiji prije 1. svibnja 2010. i podlijegala je belgijskom zakonodavstvu u vezi socijalnog sustava za samozaposlene osobe samo retroaktivno, nakon isteka roka od tri mjeseca počevši od 1. svibnja 2010.?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, dovodi li zahtjev iz članka 87. stavka 8. Uredbe 883/2004, podnesen u gore opisanim okolnostima, do primjene zakonodavstva nadležne države članice na temelju Uredbe 883/2004 s retroaktivnim učinkom od 1. svibnja 2010.?

⁽¹⁾ SL L 166, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2018. uputio Cour de cassation (Francuska) – Vueling Airlines SA protiv Jean-Luca Poignanta**(Predmet C-37/18)**

(2018/C 112/30)

*Jezik postupka: francuski***Sud koji je uputio zahtjev**

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vueling Airlines SA

Tuženik: Jean-Luc Poignant

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se tumačenje koje je Sud Europske unije u svojoj presudi A Rosa Flussschiff, C-620/15, dao članku 14. stavku 2. točki (a) Uredbe br. 1408/71/EEZ ⁽¹⁾, u njezinoj verziji izmijenjenoj i dopunjenoj Uredbom (EZ) br. 118/97 ⁽²⁾, kako je izmijenjena Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 647/2005 od 13. travnja 2005. ⁽³⁾, na postupak koji se odnosi na kazneno djelo rada na crno, u kojem se izdane potvrde E 101 na osnovi članka 14. stavka 1. točke (a) u skladu s člankom 11. stavkom 1. Uredbe br. 574/72/EZ od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 1408/71 ⁽⁴⁾, iako je situacija potpadala pod članak 14. stavak 2. točku (a) podtočku (i) za radnike koji svoju aktivnost obavljaju na području države članice čiji su državljani, i na kojem zračni prijevoznik koje ima sjedište u drugoj državi članici ima podružnicu, i gdje već jednostavnim čitanjem potvrde E 101 u kojoj se kao mjesto rada radnika navodi zračna luka i zračni prijevoznik kao poslodavac omogućava saznavanje da je ista ishoda na prijevorni način?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li načelo nadređenosti prava Europske unije tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalni sud, koji je u skladu sa svojim nacionalnim pravom vezan pravomoćnom odlukom kaznenog suda, izvuče zaključke iz odluke kaznenog suda donesene suprotno odredbama prava Europske unije te građanskopravno osudi poslodavca na naknadu štete radniku na temelju jednostavne činjenice njegove kaznene osude zbog rada na crno?

- ⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7).
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. o izmjeni i ažuriranju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice i Uredbe (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka za provedbu Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 28, str. 1)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.).
- ⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice i (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 117, str. 1)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 108).
- ⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice (JO L 74, p. 1)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2018. uputio Conseil d'État (Belgija) – Compagnie d'entreprises CFE SA protiv Région de Bruxelles-Capitale

(Predmet C-43/18)

(2018/C 112/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Compagnie d'entreprises CFE SA

Tuženik: Région de Bruxelles-Capitale

Prethodna pitanja

1. Je li odluka kojom je na temelju Direktive [Vijeća] 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore ⁽¹⁾ tijelo države članice odredilo posebno područje očuvanja, pri čemu ta odluka sadržava ciljeve očuvanja i opće preventivne mjere s regulatornom snagom, plan ili program u smislu Direktive 2001/42/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001.] o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš ⁽²⁾?
2. Konkretnije, odnosi li se članak 3. stavak 4. na takvu odluku, kao plan ili program kojim se određuje okvir za buduće odobravanje provedbe projekata, na način da države članice trebaju utvrditi bi li ona mogla imati značajne učinke na okoliš u skladu sa stavkom 5.?
3. Treba li članak 3. stavak 2. točku (b) Direktive 2001/42/EZ o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš tumačiti na način da je ta odluka o određivanju izuzeta iz primjene njezina članka 3. stavka 4.?

⁽¹⁾ SL L 206, str. 7.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.

⁽²⁾ SL L 197, str. 30.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.

Tužba podnesena 29. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije**(Predmet C-51/18)**

(2018/C 112/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: N. Gossement, B.-R. Killmann, agenti)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

1. utvrdi da je Republika Austrija povrijedila svoje obveze iz članka 2. Direktive o PDV-u na način da naknadu koja na temelju prava slijeđenja pripada autoru izvornika umjetničkog djela podvrgava plaćanju poreza na dodanu vrijednost.
2. Republici Austriji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj ističe slijedeće:

Austrija opterećuje porezom na dodanu vrijednost naknadu koja na temelju prava slijeđenja koje je u Austriji uvedeno prilikom prenošenja Direktive 2001/84/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela, pripada autoru prilikom preprodaje izvornika djela grafičke ili likovne umjetnosti. Time Austrija povrjeđuje članak 2. Direktive o PDV-u.

Kod prava slijeđenja između autora i obveznika plaćanja ne postoji odnos razmjene činidaba. Dio prihoda na temelju prava slijeđenja koji pripada autoru proizlazi iz zakona, i tako je uređen da prodavatelj – ili druga osoba koja je sudjelovala u preprodaji – autoru mora platiti naknadu, bez da autor pri tome ispuni bilo kakvu činidbu. Činidba je autora već i prije preprodaje ispunjena time što je autor svoj izvornik prvobitno stavio u promet.

Naknada na temelju prava slijeđenja koju valja platiti autoru stoga ne predstavlja protuvrijednost za bilo kakvu činidbu koju je ispunio autor, već ona ovisi isključivo o cijeni postignutoj prilikom preprodaje, na čiju visinu autor ne može utjecati. Autoru naknada pripada a da ne mora – ili čak ne može – ispuniti bilo kakvu činidbu, bilo to činjenjem ili propuštanjem. Slijedom navedenoga naknada koja proizlazi iz prava slijeđenja ne predstavlja naknadu za isporuku robe ili usluga u smislu članka 2. Direktive o PDV-u.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela, SL 2001., L 272, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 22.)

Tužba podnesena 31. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Bugarske**(Predmet C-61/18)**

(2018/C 112/33)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva)

Tuženik: Republika Bugarska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Bugarska povrijedila svoje obveze iz članka 15. stavka 1. Direktive 2014/89/EU⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja (SL L 257 od 28.8.2014., str. 135. – 145.), na način da najkasnije do 18. rujna 2016. nije donijela zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom direktivom, odnosno takve propise u svakom slučaju nije priopćila Komisiji;
- Republici Bugarskoj u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU -a naloži plaćanje periodične novčane kazne u iznosu od 14 089,60 eura dnevno, počevši od trenutka objave presude kojom se utvrđuje postojanje povrede Ugovora od strane Republike Bugarske.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prema članku 15. stavku 1. Direktive 2014/89/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja, države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom direktivom najkasnije do 18. rujna 2016. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Budući da Komisiji nisu priopćene nacionalne mjere potrebne za provedbu navedene direktive, ona se odlučila obratiti Sudu.
2. Svojom tužbom Komisija predlaže da se Republiku Bugarsku osudi na plaćanje periodične novčane kazne u iznosu od 14 089,60 eura dnevno. Visina periodične novčane kazne izračunana je s obzirom na težinu i trajanje povrede, kao i na odvraćajući učinak te sposobnost plaćanja ove države članice.

⁽¹⁾ SL 2014, L 257, str. 135.

Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(Predmet C-76/18)

(2018/C 112/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. von Rintelen, P. Ondrušek, M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio svoje obveze iz Direktive 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne usluge te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ⁽¹⁾, na način da nije donio sve zakone i druge propise potrebne za provedbu navedene direktive u nacionalnom pravu, odnosno iste nije priopćio Komisiji;
- tuženiku – u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a – naloži plaćanje novčane kazne u iznosu od 42 377 eura dnevno, zbog povrede obveze priopćavanja mjera za prenošenje direktive;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Sukladno članku 106. stavku 1. Direktive 2014/25/EU države članice su do najkasnije 18. travnja 2016. bile obvezne donijeti potrebne nacionalne mjere da svoje nacionalno pravo usklade s obvezama iz navedene direktive. Budući da Republika Austrija nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za provedbu navedene direktive, odnosno da iste nije priopćila Komisiji, Komisija se odlučila obratiti Sudu.

Svojom tužbom Komisija zahtijeva da se Republiku Austriju osudi na plaćanje novčane kazne u iznosu od 42 377 eura dnevno. Visina novčane kazne izračunata je s obzirom na težinu i trajanje povrede, kao i na odvratajući učinak, u skladu sa sposobnošću plaćanja ove države članice.

⁽¹⁾ SL 2014, L 94, str. 243.

Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije**(Predmet C-77/18)**

(2018/C 112/35)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Noll-Ehlers, P. Ondrušek i G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Austrija povrijedila svoje obveze iz Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, na način da nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za provedbu navedene direktive, odnosno iste nije priopćila Komisiji,
- Republici Austriji – u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU -a – naloži plaćanje novčane kazne u iznosu od 42 377 eura dnevno, zbog povrede obveze priopćavanja mjera za prenošenje direktive,
- Republici Austriji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Sukladno članku 90. stavku 1. Direktive 2014/24/EU države članice su do najkasnije 18. travnja 2016. bile obvezne donijeti potrebne nacionalne mjere da svoje nacionalno pravo usklade s obvezama iz navedene direktive. Budući da Republika Austrija nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za provedbu navedene direktive, odnosno da iste nije priopćila Komisiji, Komisija se odlučila obratiti Sudu.

Svojom tužbom Komisija zahtijeva da se Republiku Austriju osudi na plaćanje novčane kazne u iznosu od 42 377 eura dnevno. Visina novčane kazne izračunana je s obzirom na težinu i trajanje povrede, kao i na odvratajući učinak, u skladu sa sposobnošću plaćanja ove države članice.

⁽¹⁾ SL 2014., L 94, str. 65.

Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije**(Predmet C-79/18)**

(2018/C 112/36)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers, agenti)*Tuženik:* Republika Austrija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

1. utvrdi da je tuženik povrijedio svoje obveze iz Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji ⁽¹⁾, na način da nije donio – osim članaka 46. i 47. u savezним pokrajinama Beč, Štajerska i Koruška – sve zakone i druge propise potrebne za prenošenje te direktive u nacionalno pravo, odnosno iste nije priopćio Komisiji;
2. tuženiku – u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a – naloži plaćanje novčane kazne u iznosu od 52 972 eura dnevno zbog povrede obveze priopćavanja mjera za prenošenje direktive;

— tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Sukladno članku 51. stavku 1. Direktive 2014/23/EU države članice su do najkasnije 18. travnja 2016. bile obvezne donijeti potrebne nacionalne mjere da svoje nacionalno pravo usklade s obvezama iz navedene direktive. Budući da Republika Austrija nije donijela sve zakone i druge propise potrebne za prenošenje navedene direktive, odnosno da iste nije priopćila Komisiji, Komisija se odlučila obratiti Sudu.

Svojom tužbom Komisija zahtijeva da se Republiku Austriju osudi na plaćanje novčane kazne u iznosu od 52 972 eura dnevno. Visina novčane kazne izračunana je s obzirom na težinu i trajanje povrede, kao i na odvratajući učinak, u skladu sa sposobnošću plaćanja ove države članice.

⁽¹⁾ SL 2014., L 94, str. 1.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 8. veljače 2018. – POA protiv Komisije

(Predmet T-74/16) ⁽¹⁾

„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na zahtjev za registraciju naziva u skladu s Uredbom (EU) br. 1151/2012 — Dokumenti koji potječu iz Komisije — Dokumenti koji potječu iz države članice — Članak 4. stavak 5. Uredbe br. 1049/2001 — Odbijanje pristupa — Obveza obrazlaganja — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu procesa odlučivanja — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka — Opseg nadzora koji provode institucija i sud Unije u pogledu razloga za prigovor na koje se pozvala država članica”

(2018/C 112/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cipar) (zastupnik: N. Korogiannakis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Glavnog tajnika Komisije Ares(2015) 5632670 od 7. prosinca 2015. kojom se odbija ponovni zahtjev podnesen dopisom od 15. rujna 2015. kojim je tužitelj u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.) zatražio pristup dokumentima koji se odnose, s jedne strane, na zahtjev za registraciju CY/PDO/0005/01243 za „Halloumi” kao zaštićene oznake izvornosti (ZOI) u skladu s Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.) i, s druge strane, na raniji zahtjev za registraciju CY/PDO/0005/00766 za „Halloumi” kao ZOI.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvo Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 145 od 25. 4. 2016.

Presuda Općeg suda od 8. veljače 2018. – Sony Interactive Entertainment Europe Ltd protiv EUIPO-a – Marpefa (Vieta)

(Predmet T-879/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije Vieta — Stvarna uporaba žiga — Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku — Članak 65. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 72. stavak 6. Uredbe (EU) 2017/1001) — Pravomoćnost”)

(2018/C 112/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Marpefa, SL (Barcelona, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. listopada 2016. (predmet R 1010/2016-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Sony Computer Entertainment Europe Ltd i Marpefa.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 4. listopada 2016. (predmet R 1010/2016-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Sony Computer Entertainment Europe Ltd i Marpefa, SL.
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 8. veljače 2018. – Institute for Direct Democracy in Europe protiv Parlamenta

(Predmet T-118/17) ⁽¹⁾

(„Pravo institucija — Europski parlament — Odluka kojom se političkoj zakladi dodjeljuju bespovratna sredstva za 2017. i predviđa prethodno financiranje od 33 % maksimalnog iznosa bespovratnih sredstava i obveza pribavljanja bankarske garancije za prethodno financiranje — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Dopuštenost — Obveza nepristranosti — Prava obrane — Financijska uredba — Pravila za primjenu Financijske uredbe — Uredba (EZ) br. 2004/2003 — Proporcionalnost”)

(2018/C 112/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: E. Plasschaert i É. Montens, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: C. Burgos i S. Alves, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Europskog parlamenta FINS-2017-28 od 12. prosinca 2016. o dodjeli bespovratnih sredstava tužitelju u dijelu u kojem se tom odlukom privremeno suspendira isplata navedenih bespovratnih sredstava za 2017. i ograničava prethodno financiranje na 33 % maksimalnog iznosa bespovratnih sredstava pod uvjetom pribavljanja bankarske garancije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *Zaklada Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) snosit će vlastite troškove, kao i one Europskog parlamenta, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.*

⁽¹⁾ SL C 121 od 18. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 23. siječnja 2018. – Campailla protiv Europske unije

(Predmet T-759/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za naknadu štete — Pravo institucija — Odgovornost Europske unije — Odluke koje su donijeli Opći sud i Sud — Tužba koju je Opći sud odbacio kao nedopuštenu — Žalba odbačena kao nedopuštena zbog nezastupanja — Očito nedopuštena tužba”)

(2018/C 112/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Massimo Campailla (Holtz, Luksemburg) (zastupnik: F. Rollinger, odvjetnik)

Tuženik: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: u početku J. Inghelram i L. Tonini Alabiso, a zatim J. Inghelram i V. Hanley-Emilsson, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog rješenja od 6. listopada 2011., Campailla/Komisija (C-265/11 P, neobjavljeno, EU:C:2011:644).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Massimo Campailla snosit će vlastite troškove i troškove Europske unije koju zastupa Sud Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 78 od 13. 3. 2017.

Rješenje Općeg suda od 1. veljače 2018. – ExpressVPN protiv EUIPO-a (EXPRESSVPN)**(Predmet T-265/17) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig EXPRESSVPN — Apsolutni razlog za odbijanje — Zahtjev za preinaku — Jedini tužbeni zahtjev — Nedopuštenost”)**

(2018/C 112/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Île de Man) (zastupnik: A. Muir Wood, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. veljače 2017. (predmet R 1352/2016-5), koja se odnosi na međunarodnu registraciju br. 1 265 562 figurativnog žiga EXPRESSVPN u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Društvu ExpressVPN Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 202, 26. 6. 2017.

Tužba podnesena 16. siječnja 2018. – Grčka protiv Komisije**(Predmet T-14/18)**

(2018/C 112/42)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i E. Chroni)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome iz financiranja Europske unije isključuju izdaci koji su za Helensku Republiku nastali u području potpora po površini za godinu podnošenja zahtjeva 2014. i koji odgovaraju 5 % ukupnog iznosa izdataka nastalih s osnove potpora vezanih uz pašnjake, u bruto iznosu od 15 583 893,42 eura (neto iznos od 12 482 555,68 eura);
- tuženiku naloži snošenje troškova nastalih Helenskoj Republici.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom tužitelj tvrdi da je sporni financijski ispravak od 5 % potpora po površini vezanih uz pašnjake neopravdano određen na temelju pogreške koja se tiče činjenica i povredom načela proporcionalnosti.

2. Drugim tužbenim razlogom tužitelj zaključuje da su povrijeđene odredbe članka 31. stavaka 2. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 od 21. lipnja 2005. i članka 52. stavaka 2. i 3. Uredbe (EU) br. 1306/2013 od 17. prosinca 2013., u vezi s odredbama članka 12. stavaka 1. do 6. i stavka 8. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 907/2014 od 6. kolovoza 2014., kao i smjernice iz dokumenata Komisije VI/5330797 i C(2015)3675 final/8-6-2015. Usto zaključuje da je došlo do neopravdanog dupliciranja ispravaka iz istoga razloga i do povrede načela proporcionalnosti.

Tužba podnesena 19. siječnja 2018. – Republika Litva protiv Europske komisije

(Predmet T-19/18)

(2018/C 112/43)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis i A. Dapkuvienė)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

1. poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/2014 od 8. studenoga 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojoj se njome predviđa da se Litvi naloži financijski ispravak od 9 745 705,88 eura u vezi s izdacima koji su povezani s financiranjem iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj;
2. poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/2014 od 8. studenoga 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojoj se njome predviđa da se Litvi naloži financijski ispravak od 546 351,91 eura u vezi s izdacima koji su povezani s financiranjem iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj;
3. nalaganje Europskoj komisiji snošenja troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj navodi sljedeće tužbene razloge.

- I. Naloživši ispravak od 9 745 705,88 eura zbog nedostatka u ključnim kontrolama, Europska komisija (Komisija) **je povrijedila članak 52. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013** jer je odlučivši o ozbiljnosti neusklađenosti, naravi povreda i o financijskoj šteti prouzrokovanoj Europskoj uniji i:

1. oslonivši se na pogrešno tumačenje članka **24. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 65/2011**, pogrešno zaključila da su procjene tužiteljeve prihvatljivosti za financiranje provedene u Litvi nedostatne jer:

- 1.1 provjere koje su litavska tijela izvršila u vezi s povezanošću poduzetnika i povezanog poduzetnika ili partnerskog poduzetnika koji se nalazi u inozemstvu, nisu bile detaljne u svrhu potvrđivanja statusa podnositelja zahtjeva kao malih ili srednjih poduzetnika;

- 1.2 je u Litvi nadzor projekata za koje je priznato da su rizični s obzirom na navodne umjetne uvjete neučinkovit;

2. oslonivši se na pogrešno tumačenje članka **24. stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 65/2011**, pogrešno je zaključila da je kvaliteta provjere opravdanosti troškova koja je izvršena u Litvi bila nedostatna;
 3. oslonivši se na pogrešno tumačenje članka **26. stavka 1. točke (d) i stavka 2. Uredbe (EU) br. 65/2011**, pogrešno je zaključila da je sustav kontrola na terenu koji je primijenjen u Litvi nedostatan;
 4. oslonivši se na pogrešno tumačenje članka **24. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 65/2011**, pogrešno je zaključila da roba koje je kupljena u okviru jednog od provjerenih projekata uglavnom korištena u svrhe koje nisu svrhe projekta.
- II. Naloživši ispravak od 546 351,91 eura zbog nedostatka u ključnim i pomoćnim kontrolama, Komisija je povrijedila **članak 52. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013** jer je kod odlučivanja o ozbiljnosti neusklađenosti, naravi povreda i o financijskoj šteti prouzrokovanoj Europskoj uniji:
1. propustila uzeti u obzir izračune nadležnih tijela Republike Litve u vezi s financijskom štetom prouzrokovanom Europskoj uniji koja je povezana s razlikama u sustavima kažnjavanja koje se odnose na povrede u pogledu označavanja i registracije životinja, koji nisu predviđeni relevantnim mjerama prava Unije za godinu podnošenja zahtjeva: 2014.;
 2. propustila uzeti u obzir izračune nadležnih tijela Republike Litve u vezi s financijskom štetom prouzrokovanom Europskoj uniji koja je povezana s preblagom procjenom nepoštovanja zahtjeva za označavanje i registraciju životinja za godinu podnošenja zahtjeva: 2014.;
 3. također, oslonivši se na pogrešno tumačenje članka **51. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1122/2009**, pogrešno je zaključila da u Litvi analiza rizika nije bila u skladu s tom uredbom jer u nju nisu bili uključeni čimbenici rizika povezani sa životinjama;
 4. također, oslonivši se na pogrešno tumačenje članka **84. Uredbe (EZ) No 1122/2009**, pogrešno je zaključila da provedeni nadzor u Litvi nad rezultatima kontrole nije bio u skladu s tom uredbom jer su podnesene statistike, a da Komisijini predlošci nisu u potpunosti poštovani.

Tužba podnesena 17. siječnja 2018. – CV protiv Komisije

(Predmet T-20/18)

(2018/C 112/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: CV (zastupnik: F. Moyses, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijane odluke od 15. i 20. ožujka 2017. i 18. listopada 2017.;
- tužitelju dosudi iznos od 1 475 eura na ime imovinske štete uvećan za zakonsku zateznu kamatu po stopi od 2,25 % koja počinje teći od isplate navedenog iznosa, podredno, od dana podnošenja prigovora, podredno, od dana podnošenja tužbe, kao i iznos od 1 eura na ime neimovinske štete;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepravilnostima upravnog postupka koji je prethodio donošenju spornih odluka, uključujući one liječničkog povjerenstva, kojima je odbijen tužiteljev zahtjev za priznavanje profesionalnog izvora bolesti i kojima mu je naloženo plaćanje troškova i naknada članovima liječničkog povjerenstva.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni koju je u svojim izvješćima počinio liječnik.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatnom obrazloženju pobijanih odluka.

Tužba podnesena 19. siječnja 2018. – Francuska protiv Komisije**(Predmet T-26/18)**

(2018/C 112/45)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères i S. Horrenberger, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi Provedbenu odluku Komisije C(2017) 7263 *final* od 8. studenoga 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), priopćenu francuskoj vladi 9. studenoga 2017., u dijelu u kojem:
 - uključuje ispravak od 2 246 700 eura zbog uzimanja u obzir obilježja krajobraza u okviru GAEC-a s kojim navodno nije u skladu, u pogledu „nedostataka u LPIS-u” za godine podnošenja zahtjeva 2013. i 2014.;
 - uključuje paušalni ispravak za sve površine koje uključuju najmanje jednu česticu opisanu kao „landes et parcours”, a ne samo za čestice opisane kao „površine neprihvatljive za financiranje (livade i pašnjaci)” za godine podnošenja zahtjeva 2013. i 2014.;
 - se odnosi na „Najvjerojatniju pogrešku – EPFRR IAKS – 2014. – 2020.” u okviru revizije CEB/2016/047; i
 - primjenjuje 100 % paušalni ispravak za departman Haute-Corse za godine podnošenja zahtjeva 2013. – 2014., u pogledu „Ozbiljno manjkavog sustava kontrole, Korzika”;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. stavka 1. i Priloga III Uredbi Vijeća br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike.

Prema tužiteljevom mišljenju, Komisija je, s jedne strane, takvu povredu počinila smatrajući da elementi kao što su stjenoviti izdanci, bare ili šumarci predviđeni francuskim zakonodavstvom ne potpadaju pod dobre poljoprivredne i okolišne uvjete (GAEC) i, s druge strane, da se tim odredbama uvodi obveza individualne zaštite svakog elementa krajolika, te da se, stoga, ti elementi ne mogu uključiti u ukupnu površinu poljoprivrednih zemljišta.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti. U tom pogledu, tužitelj smatra da je, s obzirom na to da se spor odnosi samo na „landes et parcours”, Komisija donijela ispravak na temelju svih površina spisa koji uključuju takve površine, i stoga i na dio tih površina koje nisu takve čestice, i u svakom slučaju zanemarila elemente izračuna koje su dostavila francuska tijela.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na argumentu prema kojem je Komisija utemeljila svoju odluku na podacima koje je primijenila povredom članka 6. stavka 1. i Priloga III navedenoj Uredbi br. 73/2009 kako bi izvršila financijski ispravak od 13 127 243 eura, 30 eura za programsko razdoblje EPFRR-a 2014.-2020. („RDR 3”).
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i obveze obrazlaganja u pogledu „Ozbiljno manjkavog sustava kontrole, Korzika” za godine podnošenja zahtjeva 2013. i 2014. u pobijanoj odluci utoliko što je Komisija primijenila 100 %-tni paušalni ispravak za departman Haute-Corse.

Tužba podnesena 19. siječnja 2018. – Planet protiv Komisije

(Predmet T-29/18)

(2018/C 112/46)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Planet AE Anonimi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Atena, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o Komisijinom odbijanju pristupa, kojom je potonja prešutno odbila tužiteljev zahtjev za pristup dokumentima postupka za dodjelu ugovora za projekt EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4 i
- Komisiji naloži snošenje svih tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetnom tužbom Planet traži poništenje Komisijine prešutne odluke kojom je potonja odbila tužiteljev zahtjev za pristup dokumentima na temelju Uredbe br. 1049/2001, u vezi s postupkom za dodjelu ugovora br. EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4.

Planet tvrdi da se Komisijina prešutna odluka o odbijanju pristupa mora poništiti jer ne sadržava obrazloženje koje je, kad je riječ o pravu Unije, nužno na temelju članka 296. UFEU-a i koje, u pogledu akata Unije, predstavlja bitnu odredbu postupka.

Tužba podnesena 20. siječnja 2018. – Izuzquiza i Semsrott protiv Frontex-a

(Predmet T-31/18)

(2018/C 112/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Luisa Izuzquiza (Madrid, Španjolska) i Arne Semsrott (Berlin, Njemačka) (zastupnici: S. Hilbrans i R. Callsen, odvjetnici)

Tuženik: Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- Poništi Frontexovu odluku od 10. studenoga 2017. (oznaka: CGO/LAU/18911 c/2017), kojom se tužiteljima odbija pristup imenu, zastavi i vrsti svakog plovila koje je Frontex rasporedio u središnjem Sredozemlju u okviru zajedničke operacije Triton u razdoblju od 1. lipnja do 30. kolovoza 2017., uključujući te dane;
- tuženiku naloži snošenje troškova tužiteljâ, uključujući troškove intervenijenata, čak i ako tužba bude odbijena.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Frontex povrijedio Uredbu (EZ) br. 1049/2001⁽¹⁾ time što nije pojedinačno razmotrio svaki zatraženi dokument kako bi ocijenio je li istaknuto izuzeće bilo primjenjivo.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Frontex povrijedio članak 4. stavak 1. točku (a) prvu alineju te uredbe koja se odnosi na javnu sigurnost, jer su razlozi za opravdanje primjene tog izuzeća u ključnom dijelu činjenično netočni: plovila raspoređena u operaciji ne mogu se pratiti javno dostupnim sredstvima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Frontex povrijedio članak 4. stavak 1. točku (a) prvu alineju te uredbe koja se odnosi na javnu sigurnost, jer razlozi za opravdanje primjene tog izuzeća ne uzimaju u obzir činjenicu da su tužitelji zatražili samo informacije o plovilima raspoređenima u prošlosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Frontex povrijedio članak 4. stavak 1. točku (a) prvu alineju te uredbe koja se odnosi na javnu sigurnost, jer tuženik nije uzeo u obzir – i nije odgovorio na ovaj argument koji su iznijeli tužitelji – da je dio zatraženih informacija već bio objavljen na Twitteru za neke od plovila raspoređena u okviru zajedničke operacije Triton 2017., i da su usporedive informacije za plovila raspoređena u sklopu zajedničke operacije Triton 2016. već bile objavljene.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Frontex povrijedio članak 4. stavak 6. te uredbe, jer čak i ako bi se za – zapravo nepostojeću – opasnost da kriminalne mreže zaobiđu granični nadzor pretpostavilo da je stvarna, ovo bi moglo opravdati isključivo odbijanje dostave informacija o imenu raspoređenih plovila, ali ne o njihovoj vrsti i zastavama.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Frontex povrijedio članak 4. stavak 6. te uredbe time što nije razmotrio mogućnost davanja djelomičnog pristupa zatraženim informacijama, iako su informacije o nekim od plovila već bile objavljene.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 23. siječnja 2018. – Pracsis i Conceptexpo Project protiv Komisije i EACEA-e

(Predmet T-33/18)

(2018/C 112/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Pracsis SPRL (Bruxelles, Belgija) i Conceptexpo Project (Wavre, Belgija) (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija i Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu,

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- poništi pobijane odluke u dijelu u kojem je Cecoforma određena kao uspješni ponuditelj okvirnog ugovora javne nabave EACEA/2017/01 i potpisan ugovor između EACEA-a i Cecoforme;
- Europskoj komisiji i EACEA-i naloži solidarno plaćanje iznosa od milijun eura tužiteljima;
- tuženicima naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i obveze transparentnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na obvezi obrazlaganja i očitij pogrešci u ocjeni.

Tužba podnesena 25. siječnja 2018. – VF protiv ESB-a**(Predmet T-39/18)**

(2018/C 112/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VF (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- predmetnu žalbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- poništi izvješće o ocjeni tužitelja iz 2016. i njegov annual salary and bonus review („ASBR”) od 24. svibnja 2017., koji su priopćeni istog dana;
- poništi ESB-ovu odluku od 13. rujna 2017. kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za upravno preispitivanje njegova izvješća o ocjeni iz 2016. i ASBR-a;
- poništi ESB-ovu odluku od 20. prosinca 2017., priopćenu tužitelju 21. prosinca 2017., kojom se odbija žalba koju je podnio protiv svojeg izvješća o ocjeni iz 2016. i ASBR-a;
- poništi odluka o nemogućnosti izmjene tužiteljeva ugovora od 6. ožujka 2017.;
- poništi ESB-ovu odluku od 4. srpnja 2017. kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za upravno preispitivanje odluke da se njegov ugovor ne transformira;
- poništi ESB-ovu odluku od 15. studenoga 2017., koja mu je priopćena 21. studenoga 2017., o odbijanju žalbe koju je tužitelj podnio protiv odluke da se njegov ugovor ne transformira;
- tuženiku naloži da naknadi imovinsku i neimovinsku štetu koju je tužitelj pretrpio; i
- tuženiku naloži snošenje svih tužiteljevih troškova u vezi s ovom tužbom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge:

1. Kada je riječ o odluci da se njegov ugovor ne transformira:
 - prigovor nezakonitosti politike u vezi s transformacijom: povreda članka 10. točke (c) Uvjeta zaposlenja za osoblje Europske središnje banke (u daljnjem tekstu: UvZ) i članka 2.0 Pravilnika o osoblju (u daljnjem tekstu: PO) te povreda hijerarhije pravnih normi;
 - prigovor nezakonitosti: člankom 10. točka (c) UvZ-a i člankom 2.0 PO-a krši se Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999.⁽¹⁾ o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP i uvodna izjava 6. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP;
 - Odluka da se njegov ugovor ne transformira donesena je na temelju nezakonitog izvješća o ocjeni i ASBR-a.
2. Kada je riječ o izvješću o ocjeni:
 - postupovna nepravilnost i izostanak dijaloga;
 - povreda obveze obrazlaganja, povreda načela dobre uprave i dužne pažnje te nedostatak informacija;
 - očita pogreška u ocjeni.
3. Kada je riječ o odluci ASBR:
 - prigovor nezakonitosti ASBR-ovih Smjernica, povreda obveze obrazlaganja i načela pravne sigurnosti;
 - nedostatak dužnog objašnjenja u pogledu osnove tužiteljeva bonusa na plaću, nedostatak transparentnosti i povreda obveze obrazlaganja;
 - očita pogreška u ocjeni.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EC od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Tužba podnesena 30. siječnja 2018. – Teollisuuden Voima protiv Komisije**(Predmet T-52/18)**

(2018/C 112/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finska) (zastupnici: M. Powell, *solicitor*, Y. Utzschneider i K. Struckmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2017) 3777 *final* od 29. svibnja 2017. kojom se koncentracija u vezi s preuzimanjem društva New Np od strane društva EDF proglašava spojivom s unutarnjim tržištem i Sporazumom o EGP-u (predmet COMP/M.7764 – EDF/Areva reactor business) (SL 2017., C 377, str. 5.); i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijana odluka sadržava očite pogreške u ocjeni definicije tržišta proizvoda za gorivne sklopove nuklearnog goriva
 - Zbog ovih pogrešaka, pobijana odluka dovodi do navodno pogrešnog zaključka da u okviru tržišta gorivnih sklopova za tlakovodne reaktore ne postoji zasebno tržište za europske gorivne sklopove za tlakovodne reaktore. Zbog navodnih pogrešaka u definiciji tržišta, pobijanom odlukom nisu ispitani učinci preuzimanja poslova u vezi nuklearnih reaktora Areva grupe od strane društva EDF (u daljnjem tekstu: transakcija) na predmetno uže tržište proizvoda.
 - Nadalje, meritorna ocjena šireg tržišta gorivnih sklopova za tlakovodne reaktore sadržavala bi dodatne pogreške u ocjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijana odluka sadržava očite pogreške u ocjeni definicije tržišta proizvoda za nuklearne usluge
 - Zbog ovih pogrešaka, pobijana odluka dovodi do navodno pogrešnog zaključka da u okviru tržišta nuklearnih usluga za postojeće nuklearne parne opskrbne sustave ne postoji zasebno tržište proizvoda za nuklearne usluge za europske tlakovodne reaktore s nuklearnim parnim opskrbnim sustavom. Zbog navodnih pogrešaka u definiciji tržišta pobijanom odlukom nisu ispitani učinci transakcije na predmetno uže tržište proizvoda.
 - Nadalje, meritorna ocjena šireg tržišta nuklearnih usluga za postojeće nuklearne parne opskrbne sustave sadržavala bi dodatne pogreške u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijana odluka sadržava očite pogreške u ocjeni definicije zemljopisnog tržišta silaznog tržišta proizvodnje i veleprodaje električne energije

Ova pogrešna definicija zemljopisnog tržišta navodno dovodi do dodatnih pogrešaka u ocjeni učinaka transakcije.

Tužba podnesena 31. siječnja 2018. – Njemačka protiv Komisije

(Predmet T-53/18)

(2018/C 112/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller i odvjetnici M. Winkelmüller, F. van Schewick i M. Kottmann)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/1995 od 6. studenoga 2017. o zadržavanju u Službenom listu Europske unije upućivanja na usklađenu normu EN 13341:2005 + A1:2011 o nepomičnim termoplastičnim spremnicima za nadzemno skladištenje lož ulja za domaćinstvo, kerozinskog i dizelskog goriva u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 288, str. 36.),
- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/1996 od 6. studenoga 2017. o zadržavanju u Službenom listu Europske unije upućivanja na usklađenu normu EN 12285-2:2005 o čeličnim spremnicima izrađenima u radionici u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 288, str. 39.) i
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

Prvim tužbenim razlogom tužitelj prigovara da se pobijanim odlukama povređuje obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a. Tvrdi da se pobijanim odlukama ne zauzima nikakvo stajalište o središnjem pitanju u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 305/2011⁽¹⁾ – jesu li dotične usklađene norme sukladne relevantnim ovlaštenjima i može li se na temelju normi osigurati ispunjenje temeljnih zahtjeva za građevine. Zbog toga ni tužitelj ni Opći sud ne mogu ocijeniti na kojim se bitnim pravnim i činjeničnim razmatranjima tuženik temeljio.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda materijalno-pravnih odredbi Uredbe (EU) br. 305/2011

- Kao prvo, pobijanim odlukama povređuju se članak 17. stavak 5. podstavci 1. i 2. Uredbe (EU) br. 305/2011. Čini se da tuženik protivno navedenim odredbama nije provjerio u kojoj su mjeri dotične usklađene norme sukladne relevantnim ovlaštenjima. Zbog toga nije primijetio da takva sukladnost zapravo ne postoji.
- Kao drugo, pobijanim odlukama povređuju se članak 18. stavak 2. u vezi s člankom 3. stavcima 1. i 2. kao i članak 17. stavak 3. podstavak 1. Uredbe (EU) br. 305/2011. Tuženik je previdio da usklađene norme kojima se prigovara ne sadržavaju metode i kriterije ocjenjivanja svojstava u pogledu bitnih značajki u vezi s mehaničkom otpornošću i stabilnošću te otpornošću na lomljenje ili drobljenje i nosivost spremnika za korištenje u trusnim ili poplavnim područjima obuhvaćenim područjem primjene normi, da su stoga nepotpune u pogledu tri bitne značajke građevinskih proizvoda i da se slijedom toga ugrožava ispunjenje temeljnih zahtjeva za građevine.
- Kao treće, tuženik je počinio pogrešku u ocjeni time što je protivno članku 18. stavku 2. Uredbe (EU) br. 305/2011 odbacio kao nedopušteno predmetno dodavanje ograničenja koje je tužitelj zahtijevao prilikom objave upućivanja na usklađene norme kojima je prigovario.
- Naposljetku je tuženik prilikom donošenja pobijanih akata počinio daljnju pogrešku u ocjeni time što je odbio povlačenje upućivanja dotičnih normi iz Službenog lista Europske unije koje je tužitelj podredno zahtijevao pozivajući se na mogućnost država članica za ograničavanje i zabrane koja prema Komisijinu mišljenju postoji.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.)

Tužba podnesena 2. veljače 2018. – Mahr protiv EUIPO-a – Especialidades Vira (Xocolat)**(Predmet T-58/18)**

(2018/C 112/52)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Ramona Mahr (Beč, Austrija) (zastupnik: T. Rohrer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Especialidades Vira, SL (Martorell, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „Xocolat” – prijava za registraciju br. 14 335 574

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. studenoga 2017. u predmetu R 541/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 5. veljače 2018. – Endoceutics protiv EUIPO-a – Merck (FEMIVIA)

(Predmet T-59/18)

(2018/C 112/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Endoceutics, Inc. (Quebec, Quebec, Kanada) (zastupnik: M. Wahlin, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Merck KGaA (Darmstadt, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „FEMIVIA” – prijava za registraciju br. 13 148 986

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2017. u predmetu R 280/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje tužiteljevih troškova pred EUIPO-om i Općim sudom.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 5. veljače 2018. – Probelte. protiv Komisije

(Predmet T-67/18)

(2018/C 112/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Probelte, SA (Murcia, Španjolska) (zastupnici: C. Mereu i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/2065 od 13. studenoga 2017. o potvrđivanju uvjeta za odobravanje aktivne tvari 8-hidroksikinolin kako je utvrđeno Provedbenom uredbom (EU) br. 540/2011 i o izmjeni Provedbene uredbe (EU) 2015/408 u pogledu uvrštavanja aktivne tvari 8-hidroksikinolin na popis kandidata za zamjenu⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana odluka); i
- tuženiku naloži snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni i povrijedio tužiteljeva prava obrane i legitimna očekivanja donošenjem pobijane odluke kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za izmjenu uvjeta za odobravanje 8-hidroksikinolina i ta tvar uvrštena na popis kandidata za zamjenu.

Konkretno, tužitelj zahtijeva da se pobijana odluka poništi zbog sljedećih razloga:

1. Odbijanja tužiteljeva zahtjeva za izmjenu uvjeta za odobravanje 8-hidroksikinolina na temelju Provedbene uredbe br. (EU) No 540/2011⁽²⁾.
 - Prava obrane: tuženik nije na stručan način ispitao nove podatke koje je tužitelju izričito omogućeno podnijeti u okviru postupka izmjene 8-hidroksikinolina na temelju Uredbe br. 1107/2009⁽³⁾. Time je tuženik lišio tužitelja njegova prava da iznese svoja stajališta na odgovarajući i djelotvoran način. Isto tako, tuženik je uvrstio 8-hidroksikinolin na popis kandidata za zamjenu, a da nije na odgovarajući način uzeo u obzir tužiteljeve nove testne podatke.
 - Legitimna očekivanja: tuženik nije na stručan način pregledao nove podatke koje je tužitelju izričito omogućeno podnijeti u okviru postupka izmjene 8-hidroksikinolina na temelju Uredbe br. 1107/2009, iako je izričito obavijestio tužitelja da će to učiniti. Time je tuženik povrijedio tužiteljeva legitimna očekivanja da će sve države članice na stručan način pregledati njegove nove podatke.
 - Očita pogreška u ocjeni: Sa znanstvenog stajališta bilo je razvidno da je postojao manjak podataka te da će stoga novi podaci, kako ih je podnio tužitelj, pomoći u uklanjanju praznine u pogledu klasifikacije. Tuženik je počinio očitu pogrešku u ocjeni jer nije uzeo u obzir sva postojeća znanstvena i tehnička znanja o tvari 8- hidroksikinolin.
2. Izmjena Provedbene uredbe br. 2015/408⁽⁴⁾ u pogledu uvrštavanja tvari na popis kandidata za zamjenu.
 - Prava obrane/legitimna očekivanja/očita pogreška: nepoštovanje i neprimjena zahtjeva za uvrštavanje kandidata u skladu s točkom 4. Priloga II. Uredbi br. 1107/2009: tuženik nije proveo procjenu izloženosti kako bi utvrdio može li se iznimka iz točke 4. Priloga II. primijeniti na tvar. Time je povrijedio mjerodavne odredbe Uredbe br. 1107/2009 i tužiteljeva prava obrane/legitimna očekivanja. S druge strane, tuženik je također počinio očitu pogrešku u ocjeni.

⁽¹⁾ SL 2017., L 295, str. 40.

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 540/2011 od 25. svibnja 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu popisa odobrenih aktivnih tvari (SL 2011., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 6., str. 133.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 2015/408 od 11. ožujka 2015. o provedbi članka 80. stavka 7. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i izradi popisa kandidata za zamjenu (SL 2015., L 67, str. 18.)

Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Fränkischer Weinbauverband protiv EUIPO-a (oblik boce)**(Predmet T-68/18)**

(2018/C 112/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fränkischer Weinbauverband eV. (Würzburg, Njemačka) (zastupnici: L. Petri i M. Gilch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik boce) – prijava za registraciju br. 15 431 281

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2017. u predmetu R 413/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br.2017/1001

Tužba podnesena 5. veljače 2018. – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe i CarePool Hannover protiv Komisije**(Predmet T-69/18)**

(2018/C 112/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Hannover, Njemačka) i CarePool Hannover GmbH (Hannover) (zastupnik: T. Unger, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2017) 7686 *final* od 23. studenoga 2017. o državnim potporama SA.42268 (2017/E) – Njemačka, državna potpora za subvencioniranje zadaća socijalne skrbi i SA.42877 (2017/E) – Deutschland CarePool Hannover GmbH, i
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda postupovnih prava

Bitna povreda postupka u smislu članka 263. stavka 2. UFEU-a proizlazi iz toga da je tuženik odlučio da unatoč ozbiljnim poteškoćama prilikom ocjene činjeničnog i pravnog stanja ne otvori formalni ispitni postupak. Osobito trajanje, kvaliteta tuženikova obrazloženja i njegovo ponašanje tijekom spornog postupka nadzora državne potpore govore u prilog tim ozbiljnim poteškoćama prilikom ocjene pitanja otvaranja formalnog ispitnog postupka.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a

Daljnja bitna povreda postupka proizlazi iz toga da je pobijana odluka nedostatno obrazložena i stoga ne ispunjava zahtjeve iz članka 296. stavka 2. UFEU-a.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članaka 107. i 108. UFEU-a

Nadalje, postoji povreda članaka 107. i 108. UFEU-a jer je tuženik nepravilno pretpostavio da je riječ o postojećoj mjeri. Sporne subvencije bile su nove mjere koje ispunjavaju pretpostavke potpore.

Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Sonova Holding protiv EUIPO-a (HEAR THE WORLD)**(Predmet T-70/18)**

(2018/C 112/57)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Sonova Holding AG (Stäfa, Švicarska) (zastupnici: R. Pansch i A. Sabellek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „HEAR THE WORLD” – prijava za registraciju br. 15 274 426

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. studenoga 2017. u predmetu R 1645/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 2017/1001

Tužba podnesena 8. veljače 2018. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-71/18)**

(2018/C 112/58)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent i P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da

- poništi obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/339/17 – administratori (AD 7), u sljedećim područjima: 1. Financijska ekonomija, 2. Makroekonomija; objavljenu u Službenom listu Europske unije dana 16. studenoga 2017., br. 386 A.
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 263., 264. i 266. UFEU-a, s obzirom na to da Komisija nije poštovala presudu Suda u predmetu C-566/10 P, ni presudu Općeg suda u spojenim predmetima T-124/13 i T-191/31, kojima je utvrđeno da obavijesti u kojima su jezici koji kandidati na otvorenim natječajima mogu navesti kao drugi jezik ograničeni na engleski, francuski i njemački.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 342. UFEU-a; i članaka 1. i 6. Uredbe (EEZ) br. 1/18 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 12. UEZ-a, današnjeg članka 18. UFEU-a; članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima; članka 6. stavka 3. UEU-a; članka 1. stavaka 2. i 3. Priloga III. Pravilniku o osoblju; članka 1. i 6. Uredbe br. 1/58; članka 1.d stavaka 1. i 6., članka 27. stavka 2., članka 28. točke (f) Pravilnika o osoblju; s obzirom na to da se navedenim odredbama zabranjuje da se građanima Unije i samim dužnosnicima institucija postavljaju jezična ograničenja koja nisu općenito i objektivno predviđena poslovniciima institucija predviđenim člankom 6. Uredbe br. 1/58, koji do sada još nisu doneseni i kojima se zabranjuje da se takva ograničenja uvedu, a da za to ne postoji poseban i obrazložen interes službe.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. stavka 3. UEU-a, u dijelu u kojem se njime utvrđuje načelo zaštite legitimnih očekivanja kao temeljno načelo koje proizlazi iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da u ovom slučaju postoji zlouporaba ovlasti i na povredi bitnih pravila koja se odnose na narav i svrhu obavijesti o natječajima; s obzirom na to da je Komisija preventivnim i općenitim ograničavanjem broja jezika koji se prihvaćaju kao drugi jezik na tri jezika, provjeru jezičnih kompetencija kandidata – koja bi se morala odvijati u okviru natječaja – u biti prijevremeno prenijela u fazu obavijesti o natječaju i fazu ispunjavanja uvjeta prihvatljivosti. Na taj način odlučujući faktor postaje kandidatovo poznavanje jezika, a ne njegove profesionalne kvalifikacije.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. i članka 24. stavka 4. UFEU-a; članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka 2. Uredbe br. 1/58 i članka 1.d stavaka 1. i 6. Pravilnika o osoblju, s obzirom na to da je propisujući da prijave za sudjelovanje trebaju biti poslane na engleskom, francuskom ili njemačkom jeziku i da će EPSO obavijesti kandidatima u vezi s odvijanjem natječaja slati na tim istim jezicima, povrijedeno pravo građana Unije da s institucijama komuniciraju na vlastitom jeziku, te da je time uvedena dodatna diskriminacija na štetu onih koji dobro ne poznaju ta tri jezika.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 1. i 6. Uredbe br. 1/58; članka 1.d stavaka 1. i 6. i članka 28. točke (f) Pravilnika o osoblju i članka 1. stavka 1. točke (f) Priloga III. Pravilniku o osoblju; i članka 296. stavka 2. UFEU-a (nedostatno obrazloženje), kao i na povredi načela proporcionalnosti i na iskrivljanju činjenica.

U tom se pogledu ističe da se Komisijinim obrazloženjem iskrikljavaju činjenice, jer ne proizlazi da se predmetna tri jezika najviše upotrebljavaju za prevođenje dokumenata u institucijama; i da je ono neproporcionalno u odnosu na ograničenje temeljnog prava poput onog da se ne provodi diskriminacija na temelju jezika. U svakom slučaju, postoje manje ograničavajući načini jamčenja brzog prevođenja u institucijama.

Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Visi/one protiv EUIPO-a – EasyFix (informativne ploče za vozila)

(Predmet T-74/18)

(2018/C 112/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Visi/one GmbH (Remscheid, Njemačka) (zastupnici: H. Bourree i M. Bartz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: EasyFix GmbH (Beč, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1391114-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2017. u predmetu R 1424/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- intervenijentu naloži snošenje troškova postupka uključujući troškove nastale tijekom žalbenog postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 62. druge rečenice Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 62. prve rečenice Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 6. veljače 2018. – MPM-Quality protiv EUIPO-a – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Predmet T-75/18)

(2018/C 112/60)

Jezik na kojem je tužba podnesena: češki

Stranke

Tužitelj: MPM-Quality v.o.s (Frýdek-Místek, Češka Republika) (zastupnik: M. Kyjovský, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Češka Republika)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „MANUFACTURE PRIM 1949” – žig Europske unije br. 3 531 662

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. prosinca 2017. u predmetu R 556/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članaka 18. i 58. Uredbe br. 1001/2017;
- povreda članka 10. stavka 3. i sljedećih stavaka te članka 19. stavka 1. Uredbe br. 1430/2017.

Tužba podnesena 9. veljače 2018. – AB Mauri Italy protiv EUIPO-a – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Predmet T-78/18)

(2018/C 112/61)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Italija) (zastupnici: B. Brandreth, *Barrister* i G. Hussey, *Solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lesaffre et Compagnie (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „FERMIN” – prijava za registraciju br. 10 999 613

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2017. u spojenim predmetima R 2027/2016-4 i R 2254/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) naloži br. 2017/1001.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR